YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
12 päivänä heinäkuuta 1973 *

Asiassa 8/73,

jonka Bundesfinanzhof on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Hauptzollamt Bremerhaven, jota tukee liittovaltion talousministeri väliintulijana,

vastaan

Massey-Ferguson GmbH, Kassel,

ennakkoratkaisun tavaroiden tullausarvon määrittämisestä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 803/68 pätevyydestä sekä toissijaisesti kyseisen asetuksen 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat R. Monaco ja P. Pescatore sekä tuomarit A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, H. Kutscher, C. Ó Dálaigh, M. Sørensen (esittelevä tuomari) ja A. J. Mackenzie Stuart,

julkisasiamies: A. Trabucchi,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Bundesfinanzhof on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 23.1.1973 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.2.1973, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä tavaroiden tullausarvon määrittämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 803/68 (EYVL N:o L 148, s. 6) pätevyydestä ja tulkinnasta.

Ensimmäinen kysymys

2 Ensimmäisessä kysymyksessä pyydetään ratkaisemaan, onko asetuksen pätevyydelle välttämättömänä toimivaltaperusteena perustamissopimuksen 235 artikla, johon asetus perustuu, vai jokin toinen perustamissopimuksen määräys.

3 Asetuksen johdanto-osan ensimmäinen viite osoittaa, että se on annettu "Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 235 artiklan" nojalla.

Siten on ensiksi tutkittava, muodostaako kyseinen artikla riittävän oikeudellisen perustan.

Neuvosto valtuutetaan 235 artiklassa antamaan aiheelliset säännökset, jos jokin yhteisön toimi osoittautuu tarpeelliseksi yhteisön tavoitteen saavuttamiseksi yhteismarkkinoiden toiminnassa eikä perustamissopimuksessa ole määräyksiä tähän tarvittavista valtuuksista.

Jäsenvaltioiden välisen tulliunionin perustaminen on yksi perustamissopimuksen 3 artiklan a ja b alakohdan mukainen yhteisön tavoite.

Tulliunionin toiminnan välttämätön edellytys on kolmansista maista tuotujen tavaroiden tullausarvon yhdenmukainen määrittäminen, jotta yhteisen tullitariffin tarjoaman suojan taso olisi sama koko yhteisössä.

Yhdenmukaista määrittämistä ei saavuteta tarpeellisessa määrin sen perusteella, että jäsenvaltiot ovat kaikki Brysselissä 15.12.1950 allekirjoitetun tavaroiden tullausarvoa koskevan yleissopimuksen osapuolia, sillä kyseisessä yleissopimuksessa sopimusvaltioille annetaan tiettyjä mukauttamismahdollisuuksia määrättyjen erityiskysymysten osalta.

Koska perustamissopimuksen 100 artiklassa määrätty jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämistä direktiivein koskeva menettely ei tarjoa riittävän tehokasta ratkaisua, on tutkittava, olisivatko tulliunionin ja yhteisen kauppapolitiikan perustamista koskevat määräykset voineet tarjota neuvostolle asianmukaisen toimintaperustan.

4 Vaikka tulliunionin tehokkaan toiminnan kannalta on perusteltua tulkita laajasti perustamissopimuksen 9, 27, 28, 111 ja 113 artiklaa ja näissä määräyksissä toimielimille perustettuja valtuuksia, jotta ne voivat yhtenäisesti säännellä ulkomaankauppaa sekä yksipuolisilla toimenpiteillä että sopimuksilla, neuvosto voi kuitenkin oikein perustein arvioida, että 235 artiklan menettelyn soveltaminen oli perusteltua oikeusvarmuuden varmistamiseksi erityisesti, koska kyseinen asetus annettiin siirtymäkauden aikana.

Perustamissopimuksen 235 artiklan erityisvaatimusten vuoksi kyseistä toimintatapaa ei voida arvostella, sillä esillä olevassa asiassa ei ole sivuutettu perustamissopimuksen määräyksiä neuvoston päätöksenteosta tai toimielinten välisestä toimivaltajaosta.

5 Perustamissopimuksen 235 artiklassa määrätyn menettelyn noudattamista asetusta (ETY) N:o 803/68 annettaessa ei ole kiistetty.

6 Ensimmäiseen kysymykseen on siten vastattava, että koska kyseisen asetuksen toimivaltaperusteena on perustamissopimuksen 235 artikla, esitetyn kysymyksen tutkiminen ei ole osoittanut mitään sellaista, joka vaikuttaisi sen pätevyyteen.

Toinen kysymys

7 Toisessa kysymyksessä, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 803/68 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan toista vaihtoehtoa, pyydetään ratkaisemaan onko tarpeellista, "että myyjän ja ostajan tai muiden ostajien kesken sovitaan käteishinnaksi määrätystä hinnasta poikkeava hinta" vai onko riittävää, että luottokustannukset sisältyvät osamaksuhintaan.

8 Riidanalaisesta säännöksestä seuraa, että kun kyseessä on maksun jaksottaminen, on tullausarvon määrittämisessä huomioon otettava hinta osamaksuhinta, jollei käteismaksua varten ole vahvistettu alennusta tai jollei tulliviranomaisille osoiteta, että käteismaksussa sovelletaan poikkeavaa hintaa.

9 Viimeksi mainitun määräyksen tulkitsemista varten on otettava huomioon sen tavoite, joka on tavaran arvon määrittäminen, ilmaistuna tiettynä summana, jota voidaan käyttää perustana tavaroista kannettavaa tullia laskettaessa.

Edellä esitetystä seuraa, että poikkeava hinta, jonka käyttö on tarvittaessa perusteltava, on voitava ilmaista numeroin.

Näin ei ole yksinomaan siitä syystä, että luottokustannukset sisältyvät osamaksuhintaan ja että ostajalla tai samanlaisessa tilanteessa olevilla muilla ostajilla ei ole mahdollisuutta suorittaa velkaansa myyjälle ennen sovittua määräaikaa maksamalla tietyn, osamaksuhintaa alhaisemman hinnan.

10 Kansallisen tuomioistuimen asiana on arvioida jokaisessa yksittäisessä tapauksessa, onko edellä tarkoitetulla tavalla poikkeavan hinnan olemassaolosta esitetty todiste.

11 Vastaus esitettyyn kysymykseen on, että osamaksuhinnasta poikkeavan hinnan käytön perustelemiseksi ei riitä sen toteen näyttäminen, että maksettavaan osamaksuhintaan sisältyy luottokustannuksia, vaan on todistettava, että on olemassa tietty poikkeava hinta, joka ostajalla tai samanlaisessa tilanteessa olevilla muilla ostajilla on oikeus suorittaa maksaessaan ennen sovittua määräaikaa.

Oikeudenkäyntikulut

Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Euroopan yhteisöjen neuvostolle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi.

Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe Bundesfinanzhofissa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi Bundesfinanzhofin asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla,

ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan Massey-Ferguson GmbH:n ja Euroopan yhteisöjen neuvoston ja komission suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 3, 9, 27, 28, 100, 111, 113, 177 ja 235 artiklan,

ottaen huomioon tavaroiden tullausarvon määrittämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 803/68 ja erityisesti sen 11 artiklan,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan ja erityisesti sen 20 artiklan,

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Bundesfinanzhofin 23.1.1973 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Tavaroiden tullausarvon määrittämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 803/68 toimivaltaperusteena on perustamissopimuksen 235 artikla. Esitetyn kysymyksen tutkiminen ei ole osoittanut mitään sellaista, joka vaikuttaisi asetuksen pätevyyteen.**

2) **Kyseisen asetuksen 11 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittua toista vaihtoehtoa on tulkittava siten, että osamaksuhinnasta poikkeavan hinnan käytön perustelemiseksi ei riitä sen toteen näyttäminen, että maksettavaan osamaksuhintaan sisältyy luottokustannuksia, vaan on todistettava, että on olemassa tietty poikkeava hinta, joka ostajalla tai samanlaisessa tilanteessa olevilla muilla ostajilla on oikeus suorittaa maksaessaan ennen sovittua määräaikaa.**

Lecourt Monaco Pescatore Donner Mertens de Wilmars

Kutscher Ó Dálaigh Sørensen Mackenzie Stuart

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä heinäkuuta 1973.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti